

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 22. července 2024 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Evy Drncové a Vojtěcha Soukupa,

takto:

Obžalovaný

████████████████████

nar. ██████████ v ████████, ████████, trvale bytem ██████████ Aš, přechodně bytem ██████████, t.č. ve vazbě ██████████,

je vinen

že

od prosince roku 2022 do 1. listopadu roku 2023 v bytě na adrese ██████████, se stupňující se tendencí zejména od poloviny měsíce září roku 2023 až do 1. listopadu 2023 nejméně v jedenácti případech využíval společné domácnosti k tomu, aby vstupoval do koupelny k nevlastní dceři, nezletilé ██████████, nar. ██████████, jejíž věk znal, a v úmyslu ukojovat svůj sexuální pud ji chytal za boky a s využitím síly tisknul k sobě do klína, a pak ji osahával a mačkal prsa, též ji osahával na hýždích a přirození, obnažoval přitom ztopořený penis, uchopoval ji za hlavu a vyvinutím tlaku na hlavu nezletilé se snažil, aby mu prováděla orální styk, což doprovázel slovy, že by to chtěl dělat s nezletilou i její matkou, k orálnímu styku nedošlo, jelikož se nezletilá bránila odvracením hlavy, avšak v jednom případě v blíže nezjištěném období v dětském pokoji, kde nezletilá ležela v posteli na zádech, i přes její slovní odmítavý postoj „že nechce“, jí vsunul penis do úst, když nezletilý se podařilo odvrátit hlavu a obviněný odešel se slovy, ať to nikomu neříká, že to bude jejich tajemství, dále v blíže nezjištěný den v uvedeném období, opět v dětském pokoji přistoupil obviněný v nočních hodinách ke spící nezletilé, obnažil

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

její přirození a vsunul jí fix s nezjištěnou násadou do pochvy, což poškozené způsobilo bolest a probudilo, a též nezletilé v blíže nezjištěném počtu případů strkal prsty do vagíny, naposledy dne 1.11. 2023, kdy v nočních hodinách vešel k nezletilé do dětského pokoje, kdy jí vnikl prsty do vagíny, přičemž nezletilá projevila slovně nesouhlas a obviněný svého jednání zanechal, přičemž k těmto jednáním zneužíval situace, že nezletilá byla pod jeho vlivem, plynoucím fakticky z role vychovávající dospělé osoby, kdy nezletilá byla vzhledem k věku zcela odkázána na zázemí a zdroje poskytované obviněným a matkou nezletilé, také měla z obviněného strach, jelikož byla opakovaně svědkyní jeho impulzivního chování v rodině,

tedy

jiného násilím a zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea první a druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a

odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **šesti (6) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení** protitoxikomanické v ústavní formě.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] na náhradu nemajetkové újmy v penězích částku 250 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, provedených v hlavním líčení, byl spolehlivě zjištěn výše popsáný skutkový stav.
2. Obžalovaný obsáhle vypovídal jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení. Na úvod je třeba říci, že se k trestné činnosti částečně doznal, částečně některé útoky na poškozenou připustil, avšak jiným způsobem, než je popisuje ona.
3. Již v přípravném řízení na úvod výpovědi uvedl, že téměř vše, co je mu kladeno za vinu, je pravda, až na pár detailů. Zdůraznil také, že trestnou činnost páchal vždy pod vlivem pervitinu a marihuany, které užíval soustavně a ve velkém množství, až z toho byl „zpakatější“.
4. Pokud se měl vyjádřit k oněm detailům, které nejsou pravdivé, tak například uvedl, že když poškozené strkal prsty do pochvy dne 1. 11. 2023, tak nebyla pod dekou, ale seděla na posteli s roztaženými nohama. Tomu předcházela jejich opakovaný kontakt v koupelně, kdy on chtěl od poškozené umýt záda, ona mu to slíbila, ale neumyla mu je. On se jí šel tedy do pokoje zeptat, proč se takto zachovala a když jí viděl sedět na posteli, neovládl se a strčil jí prsty do pochvy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiří Skala.

Ona mu řekla, aby toho nechal.

5. Poprvé se to stalo v prosinci 2022, kdy byli společně v koupelně a [REDACTED] si sahala na prsa. On s jí zeptal, zda si může také sáhnout a ona mu to dovolila. Od té doby se to odehrávalo opakovaně, množství případů však nedokáže určit. S přítelkyní neměl již tolik sexu jako dřív a neměl jak uspokojit své sexuální potřeby. Nikdy však nepřekonával její fyzický odpor. Když projevila nesouhlas, vždycky toho nechal.
6. V koupelně si jí posadil na klín a osahával jí. Není ale pravda, že by měl ztopořený penis. Není ani pravda, že by jí přitom chytal za hlavu a tlačil jí do svého rozkroku. Je ale pravda, že jednou u ní v pokoji se jí pokusil vsunout penis do úst. Neví, jestli se mu to povedlo, protože byla tma, ale cítil dotek na penisu. [REDACTED] pak otočila hlavu na stranu.
7. Vůbec si nevybavuje, že by jí strčil do vagíny fix, ale je přesvědčen, že se to nestalo.
8. Všem uvedeným jednáním vždy předcházelo podle obžalovaného nevhodné chování [REDACTED]. Chodila spoře oblečená, brala si prádlo matky, vstupovala mu do koupelny bez dovolení. Jednou jí přistihl, jak používá matky vibrátor. Na Instagramu měla vyzývavé fotografie, jednu mu dokonce poslala.
9. Obžalovaný dále uvedl, že pod vlivem drog býval agresivní, opakovaně napadl i fyzicky svou přítelkyni, rozbíjel doma věci.
10. V hlavním líčení na této obhajobě v podstatě setrval. Ohledně pokusu o vsunutí penisu do úst poškozené však již kategoricky popřel, že by se o to vůbec pokusil a tvrdil, že jí to pouze navrhl a ona to odmítla. Dále však připustil, že se nad ní naklonil a stáhl si trenýrky. Byl velmi blízko u ní a cítil dotyk na penisu. K rozporu s výpovědí v přípravném řízení, kde dokonce vypovídal, že si na poškozenou klekl, uvedl, že se při výslechu na policii necítil dobře, neboť se dostával ze závislosti na drogách. Necítil se dobře ani psychicky. Tuto skutečnost nesdělil ani policii, ani svému obhájci.
11. Popřel dále, že by se ataky na poškozenou v koupelně odehrávaly v jedenácti případech, připustil jich maximálně pět.
12. V hlavním líčení pak obžalovaný popsal poprvé situaci, kdy ho měla poškozená požádat, aby vzal vibrátor a přišel za ní. On to ale neudělal. Obžalovaný pak na vysvětlení uvedl, že při výslechu na policii si na to nevzpomněl, vybavil si to až při schůzce s obhájcem. V hlavním líčení to nechtěl na soud hned vyhrknout a čekal, že se k tomu postupně dostane, až se ho na to někdo zeptá.
13. Z výše uvedeného je patrné, že obžalovaný, vědom si celkové důkazní situace, především výpovědi poškozené, se snaží svou vinu za každou cenu alespoň zmírnit. Proto se snažil nějakým přijatelným způsobem popsat znovu pokus o orální styk, proto přišel evidentně s novou informací a vibrátoru. Jeho vysvětlení zaznamenaných rozporů v jednotlivých výpovědích jsou nepřijatelné a soud se s nimi nemohl spokojit. Pokud jde o nedobrý stav obžalovaného během výslechu v přípravném řízení, ten nebyl nijak projeven, a to ani před vlastním obhájcem. Přitom je zjevné, že obžalovaný byl velmi rozrušen, opakovaně během výslechu plakal. Přesto podal velmi podrobnou výpověď, které mimo jiné zahrnuje i popis chování a vystupování poškozené. Lze pak těžko uvěřit, že by obžalovaný popisoval několik projevů poškozené, kterými ho „sváděla“ a opomněl by onu žádost o přinesení vibrátoru. Stejně tak lze hodnotit jeho obhajobu ve vztahu k pokusu orální sex. Soud v jeho výpovědi v hlavním líčení vidí spíše poslední pokus o vylepšení svého postavení, případně ještě větší zpochybnění poškozené.
14. Vina obžalovaného byl prokázána především výpovědí samotné poškozené [REDACTED]. Ta uvedla, že za ní začal obžalovaný chodit do koupelny. Tam si vždycky sedl na židličku, silou si jí přitáhl k sobě, posadil na klín a ze zadu jí osahával na bocích, prsou a přirození. Sahal na ní jak přes oděv, tak i pod něj. To se stalo více jak v jedenácti případech. Dělal to i ve chvíli, kdy ona mu říkala, že to nechce. Někdy i vytáhl penis, chytíl jí ze zadu za hlavu a tlačil jí do svého rozkroku, chtěl, aby mu ho vykouřila. Ona vždycky zvedla hlavu, jakože to nechce. Jednou za ní přišel do pokojíku, ona ležela na zádech a sledovala telefon. On si na ní kleknul a snažil se jí

dát penis do pusy, Ona dávala na stranu hlavu, říkala mu, že to nechce. Ona asi kýchlá, otevřela pusu a on jí ho dal do pusy. Poté odešel a říkal jí, že to nikomu neříká, že to bude jejich tajemství. Dále uvedla, že v jednom případě, v noci, když spala, jí do vagíny strčil fix. To jí probudilo, bolelo jí to, a řekla mu, ať jde pryč. Fix si pak musela z vagíny sama vytáhnout. Když jí osahával, tak jí i strkal prsty do vagíny. Ona to ale neřekla matce, protože se obžalovaného bála. Když se naštvál, tak mlátil do všeho, měl potyčky s její matkou, někdy jí i mlátil. Na všechny doma řval. Při posledním případu jí sahal do vagíny a ona to napsala nevlastní sestře [REDAKCE]. Ona přijela a přes okno si o tom povídaly. [REDAKCE] jí přesvědčila, aby to řekla matce. Tak to udělala a řešili to společně s obžalovaným. Již dříve doma řešili společně událost s fixem, ale matka nevěděla, komu má věřit. Poškozená pak připustila, že matce jednou vzala vibrátor, protože ho chtěla vyzkoušet.

15. Z výše uvedené výpovědi vyplývá, že poškozená popisuje jednání obžalovaného jednoznačně jako akty proti její vůli, kdy svůj nesouhlas a odpor dávala jednoznačně najevo, ať už slovně či fyzicky. Usvědčuje obžalovaného i v těch bodech, které on popírá (zasouvání fixu do vagíny, násilné posazování poškozené na klín a osahávání) či zpochybňuje (pokus o orální styk).
16. Soud se samozřejmě musel pečlivě zabývat věrohodností poškozené. K tomu byl již v přípravném řízení zpracování znalecký posudek z oboru psychologie. Z jeho závěrů vyplývá, že nezletilá je charakterově svéhlavá, průbojná, dlouhodobě nerespektuje autority ani pravidla. Dominantní, nebojí se prosadit. Zjištěna akcelerace v psychosexuální oblasti. Dokáže správně vnímat prožitky, a to průměrně vzhledem k věku. Schopnost reprodukovat je, vzhledem k věku, je podprůměrná. Nepotvrzeny sklony k fantazijnímu zpracování skutečností, ani konfabulace. Specifická věrohodnost byla formulována tak, že základní dějové linie a popis jednotlivých aktivit obviněným solidně naplňují kritéria specifické věrohodnosti.
17. Znalkyně pak posudek přesvědčivě obhájila v hlavním líčení. Vysvětlila především, že poškozená ve snaze vyhovět požadavkům výslechu si může některé informace doplnit, aniž by byly reálné. Jako příklad uvedla poškozenou tvrzené zívnutí jako důvod toho, že jí obžalovaný zasunul penis do pusy. To znalkyně považuje za absurdní. Jinak ale podle znalkyně základní líčení skutečností vychází z reality. Znalkyně dále uvedla, že obecně poškozená byla schopna se alespoň verbálně bránit útokům obžalovaného, tato schopnost však byla výrazně omezena jejich nerovným postavením, kdy ona byla v zásadě podřízena obžalovanému v mnoha věcech, neboť ten vykonával v rodině roli otce.
18. Zde je třeba říct, že soud nesdílí s obhajobou názor, že by uvedené závěry znalkyně zpochybňovaly věrohodnost poškozené. Konkrétně popis situace, kdy mělo dojít k pokusu o vsunutí penisu do jejích úst, je z toho pohledu nedůležitý. Obžalovaný totiž sám takové jednání v zásadě nepopírá, pouze se jej snaží bagatelizovat. I poškozená uvádí, že se jednalo o velmi krátký okamžik, kdy měla mít penis obžalovaného v puse. A pokud jde o důvod, proč poškozená otevřela pusu, ona sama jej popisuje jako možnou variantu, spíše o tom spekuluje, netvrdí, že si je tím jistá.
19. Soud musí samozřejmě vzít v úvahu i zjevné horší vyjadřovací schopnosti poškozené. Soud si na příklad všiml toho, že poškozená velmi často používá slovo „většinou“, a to i v situaci, kdy popisuje pouze jednotlivou událost. Z toho ale přece nedovodí, že poškozené není věrohodná.
 - věrohodnosti poškozené svědčí i další důkazy.
20. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že jí poškozená svědčila, že obžalovaný viděl její nahé fotky na Instagramu a poté za ní přišel do pokoje, držel jí pusu, svlékl jí a pak „se to stalo“. Asi za týden začala brečet ve škole a svědkyně řekla asistentce, co ví od poškozené.
21. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že jí dne 1. 11. 2023 v nočních hodinách psala poškozená, že na ní obžalovaný něco zkoušel. Svědkyně jela k ní a hovořila s ní přes okno. Nabádala jí, aby to řekla matce., Poškozená ale tvrdila, že jí matka stejně zase neuvěří. Svědkyně jí však přesvědčila a poškozená tedy zavolala matku a řekla jí, že jí obžalovaný osahával na prsou a přirození. Pak tam proběhla hádka i za účasti obžalovaného.

22. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že se od asistentky [REDACTED] dozvěděla, že poškozená brečí a chce s ní mluvit. Poškozená pak požadovala, aby mohla se svědkyní mluvit o samotě. Sdělila jí, že jí přítel matky osahává na intimních místech a ona to nechce, odehrává se to v koupelně a v jejím pokoji. Matce to již říkala, ale ta jí nevěří. Svědkyně pak uvedla, že poškozená stále plakala. Když jí svědkyně řekla, že to bude muset oznámit policii, nic proti tomu nenamítala.
23. Svědkyně [REDACTED] pak také podala dne 2. 11. 2023 trestní oznámení.
24. Svědkyně [REDACTED], matka poškozené vypověděla, že již na přelomu let 2022 až 2023 jí poškozená sdělila, že jí obžalovaný osahával na prsou. Ona to s nimi řešila a obžalovaný to přiznal s tím, že to bylo jenom ze zvědavosti a že se to nebude opakovat. Poté se dozvěděla až o té poslední události dne 1. 11. 2023. Svědkyně dále uvedla, že v telefonu poškozené našli její erotické fotografie, jednou jí také přistihla, jak používá její vibrátor. Svědkyně jí také opakovaně přistihla, jak vstupuje do koupelny k obžalovanému.
25. Celou výpověď svědkyně [REDACTED] se prolíná pochybnost o tom, zda má poškozené uvěřit. Podle ní měla poškozená s obžalovaným bezproblémový vztah. Přestože měla možnost být u svého otce, zůstávala s nimi, tedy ve společné domácnosti s obžalovaným. Hovořila také o konfliktu poškozené s obžalovaným, který jí rozlomil telefon. Na druhé straně uvedla, že spolu vycházeli velmi dobře.
26. V tomto duchu se odehrávala i výpověď svědkyně v hlavním líčení. Svědkyně vyslovila opakovaně přesvědčení, že se dcera do obžalovaného zamilovala a k věcem, které jsou mu kladeny za vinu, nalákala. Chodila před ním ve spodním prádle, vstupovala mu do koupelny. Má na tom stejný podíl, jako obžalovaný. Dále uvedla, že jí dcera řekla, že jinak se obžalovaného zbavit nešlo. Proto si myslela, že si to celé vymyslela. Před dcerou pak také řekla, že kdyby se to neřešilo, mohli si ušetřit spoustu starostí. Svědkyně také připustila, že po vzetí obžalovaného do vazby se podstatně změnil jejich život, včetně finančního zajištění.
27. Svědkyně pak předložila soudu dopis, který našla ve věcech poškozené v době zhruba měsíc a půl poté, co byl obžalovaný vzat do vazby. Tento dopis (čl. 369) soud provedl jako důkaz.
28. Z právě uvedených důkazů lze tedy dovodit, že poškozená se snažila svěřit opakovaně své matce, ale bezúspěšně. Ta se jí evidentně zdráhala uvěřit a ani po opakovaném incidentu dne 1. 11. 2023 nekontaktovala policii. Poškozená se tedy svěřila pedagogům ve škole a až ředitelka školy podala trestní oznámení. Ani to však nezabránilo matce, aby svou dceru nadále zpochybňovala a snažila se v ní dokonce vyvolat pocit viny za nastalou situaci. Není pochyb o tom, že matka pro poškozenou rozhodně nebyla potřebnou oporou a soud si troufá tvrdit, že jednání obžalovaného ze zjištěných důvodů tolerovala. V této situaci pak musela nezletilá poškozená žít a není tedy divu, že se její chování v rodině mohlo jevit jako „normální“. Je třeba si uvědomit, že byla na jedné straně vydána sexuálními atakům obžalovaného, na druhé straně neměla žádnou oporu ve své matce. Proto tedy vůbec nelze akceptovat argument, že se chovala normálně i k obžalovanému a setrvala s ním v domácnosti.
29. Tvzení svědkyně [REDACTED], že se poškozená chtěla obžalovaného zbavit, je v příkrém rozporu s jejím dalším tvrzením, že do něj byla zamilovaná. O takovém úmyslu nesvědčí ani předložený dopis. K němu je třeba říct, že soud nehodlá kvůli ověření jeho autentičnosti znovu vystavovat výslechu nezletilou poškozenou a vychází z předpokladu, že její poškozená skutečně napsala. Otázkou zůstává, proč její také neodeslala. Podstatný je však jeho obsah. Z něj rozhodně nevyplývá, že by obžalovaný byl nevinen, některé z žalovaných jednání nespáchal nebo že by poškozená lhala. Dopis obsahuje pouze obecnou omluvu a ujištění, že má obžalovaného ráda. Poté, co soud zjistil, v jakých poměrech poškozená žila, zejména jak se k celé věci stavěla a staví její matka, ho napsání takového dopisu nepřekvapuje. V každém případě se nejedná o důkaz, který by obžalovaného jakkoli zbavoval viny.
30. V této souvislosti je třeba zmínit i zprávu Intervenčního centra Pomoc v nouzi (čl. 352) ze dne 4. 3. 2024, z které vyplývá, že dne 20. 2. 2024 poškozená sdělila, že na ní její matka vyvíjí nátlak, aby „stáhla“ obvinění obžalovaného.

31. Z uvedených důkazů pak rozhodně nevyplývá, že by poškozená měla motivaci obžalovanému ublížit. Až na drobné konflikty, týkající se její výchovy, nebyly mezi nimi žádné hluboké spory, nebylo zjištěno, že by k němu poškozená chovala nedůvodnou zášť. Stejně tak nebylo zjištěno, že by jí k výpovědi navedla jiná osoba. Jediný, s kým měl obžalovaný konflikty, byla její matka. Tu ale po opakovaných vyjádřeních k věci rozhodně nelze podezírat, že by chtěla dosáhnout odsouzení a uvěznění obžalovaného.
32. Lze tedy uzavřít, že i soud dospěl k jednoznačnému závěru o věrohodnosti výpovědi poškozené.
33. Na obžalovaného byl vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie, odvětví klinická psychologie a sexuologie. Znalci uvedli, že netrpěl duševní poruchou v pravém slova smyslu, nebyla zjištěna porucha sexuální preference. Jednalo se o náhražkové sexuální chování, podnícené také vlivem drog. Není osobou s rysy agresivity. Byly zjištěny nepodstatně snížené rozpoznávací a ovládací schopnosti v důsledku požitého pervitinu. Pobyť na svobodě je nebezpečný bez léčby, nebezpečný proto, že je zde závislost na psychoaktivních látkách. Znalci tak navrhli ústavní formu protitoxikomanického ochranného léčení.
34. Obžalovaný naplnil svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky pokračujícího zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea první a druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, když jiného násilím a zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let.
35. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností např. soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy (coitus inter femora), osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek (sactustupratio), tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu apod.
36. Všechny dílčí útoky na poškozenou lze podřadit pod pojem pohlavního styku, provedeného způsobem srovnatelným se souloží. Nepochybně tak činil na dítěti mladším patnácti let. Část těchto útoků spáchal násilím. Jednalo se konkrétně o opakované osahávání poté, co si poškozenou posadil na klín a pevně ji držel, pokusy jí silou tlačit hlavu do svého rozkroku, pokus o vsunutí penisu do jejích úst za situace, kdy si na ni klekl a fakticky jí znemožnil pohyb. V případě zasunutí fixu do vagíny poškozené tak učinil obžalovaný v době, kdy spala. Hluboký spánek poškozené je jedním ze znaků bezbrannosti (poškozená se probudila až při pocitu bolesti).
37. Tím také soud vysvětluje, proč není na místě pouze právní kvalifikace pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, jak navrhovala obhajoba.
38. Obžalovaný jednal ve všech dílčích případech v úmyslu přímém. Sám doznal, že měl vysokou potřebu sexuálního uspokojení, kterou ale nemohl ukojit z objektivních důvodů se svou partnerkou a proto, ve spojení s užíváním drog, ji realizoval na poškozené. Obžalovaný samozřejmě znal věk poškozené, neboť jí v podstatě nahrazoval otce.
39. Všechny dílčí útoky na poškozenou nutno posoudit jako jeden pokračující trestný čin ve smyslu § 116 trestního zákoníku, když byly vedeny jednotným záměrem, naplnily skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku.
40. Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3

trestního zákoníku.

41. Obžalovanému mírně polehčuje částečné doznání, jiné polehčující okolnosti však soud neshledal. Zde je třeba odmítnout názor obžalovaného, že poškozená je jakýmsi spoluvíníkem jeho jednání, a to s odkazem na její nemravné a problematické chování. Soud nepochybně, že poškozená je problematická. To ostatně konstatuje i znalkyně v psychologickém posudku. Na druhé straně je třeba zdůraznit, že se jedná o dítě. Nelze vůbec připustit obhajobu, že obžalovaného sváděla či provokovala. Jakékoli sexuální jednání vůči dítěti je absolutně nepřipustné. Obžalovanému naopak přitěžuje, že se trestné činnosti dopustil opakovanými, četnými útoky a celkově tak činil poměrně dlouhou dobu. Mírně mu také přitěžuje předchozí odsouzení Okresním soudem v Chebu, sp.zn. 4 T 18/2023, které však bylo pro druhově zcela odlišnou a méně závažnou činnost.
42. K sobě obžalovaného soud dále zjistil, že je svobodný, má dvě nezletilé děti, před vzetím do vazby pracoval jako [REDAKCE] s měsíčním výdělkem [REDAKCE]. Byl každodenním uživatelem drog, na kterých byl závislý. Soud hodnotí možnost nápravy obžalovaného jako možnou, kdy hlavním kritériem bude nepochybně abstinence od drog, které se významně podílely na projednávané trestné činnosti.
43. Pokud jde o následek jednání obžalovaného, lze konstatovat, že poškozená neutrpěla žádnou fyzickou ani vážnější psychickou újmu.
44. Při zhodnocení všech rozhodných kritérií dospěl soud k závěru, že odpovídajícím je trest odnětí svobody mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby. Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, neboť u něj nebyly splněny konkrétní podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, uvedené v § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.
45. Obžalovanému bylo současně uloženo ochranné léčení protitoxikomanické v ústavní formě. Soud tak učinil na popud znalců, kteří shledali u obžalovaného rozvinutou závislost na psychoaktivních látkách. Pod jejich vlivem také páchal trestnou činnost. Koneckonců to sám připustila je si toho vědom. Bez tohoto ochranného opatření je totiž pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný.
46. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená s nárokem na náhradu nemajetkové újmy částkou 400 000 Kč, přičemž podle návrhu se tato částka sestává z újmy v podobě duševních útrap a ztížení společenského uplatnění. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že poškozená nepochybně utrpěla újmu v podobě duševních útrap. Ty spočívaly v nutnosti snášet sexuální akty proti své vůli, navíc v dětském věku. Je nepochybné, že existuje příčinná souvislost těchto útrap a jednání obžalovaného.
47. Povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu postihuje škůdce v souladu s § 2894 odst. 2 občanského zákoníku, stanoví-li to zvlášť zákon, který tak činí v ustanovení § 2910 občanského zákoníku, podle něhož škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu. V souladu s § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění ve smyslu § 2957 občanského zákoníku musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jímí jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.
48. Soud při stanovení přiměřeného zadostiučinění přihlédl zejména k tomu, že se jednalo o opakované útoky na poškozenou, zohlednil její nízký věk a vysokou společenskou škodlivost u

zvláště závažného zločinu znásilnění dítěte mladšího patnácti let. a možné negativní důsledky na zdárný vývoj poškozené, o kterých se zmiňuje v posudku znalkyně psychologka (předčasná sexualizace a budoucí možné problémy v navazování partnerských a sexuálních vztahů). Přihlédl i k sekundární viktimizaci poškozené, která musela opakovaně vypovídat před orgány činnými v trestním řízení nebo u znalkyně, zkoumající jejich psychický stav.

49. Současně soud dospěl k závěru, že není mimo možnosti obžalovaného nemajetkovou újmu nahradit. Obžalovaný je zdravým mužem v produktivním věku, který byl před vzetím do vazby zaměstnán a i po výkonu trestu odnětí svobody a ochranném léčení bude jistě schopen si finanční prostředky zajistit.
50. Soud po zvážení všech uvedených okolností tak dospěl k závěru, že přiměřeným odčiněním prožitých útrap je částka 250 000 Kč.
51. Pro úplnost je třeba uvést, že případné odškodnění ztížení společenského uplatnění není možno přiznat bez znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví ocenění nemajetkové újmy, který však je povinna předložit soudu sama poškozená.
52. Se zbytkem nároku byla tedy poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň 22. července 2024

Mgr. Tomáš Bouček v. r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni